

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 22 lipca 2015 r.

Poz. 3259

WYROK NR II SA/WR 684/14 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 2 grudnia 2014 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący
Sędziowie

Sędzia WSA Władysław Kulon
Sędzia WSA Mieczysław Górkiewicz (sprawozdawca)
Sędzia WSA Anna Siedlecka

Protokolant

Daria Laskowska

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 2 grudnia 2014 r.

sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego

na uchwałę Rady Gminy Wisznia Mała

z dnia 19 grudnia 2013 r. nr VI/XXXVIII/332/13

w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w obrębie Ligota Piękna o nazwie MPZP OBRĘB LIGOTA PIĘKNA-A

- I. stwierdza nieważność § 3 pkt 17 we fragmencie: „realizowane przez inwestorów oraz na ich terenie” zaskarżonej uchwały;**
- II. orzeka, że zaskarżona uchwała w zakresie wskazanym w pkt. I nie podlega wykonaniu;**
- III. zasądza od Gminy Wisznia Mała na rzecz Wojewody Dolnośląskiego kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.**

Uzasadnienie

Wojewoda, jako organ nadzoru nad działalnością gminną (art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym – zwanej dalej „u.s.g.”, (t.jedn. z 2013 r. Dz. U., poz. 594 ze zm.) wniósł o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w części obejmującej § 3 pkt 17 we fragmencie „realizowane przez inwestorów oraz na ich terenie” z powodu istotnego naruszenia art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zwanej dalej „u.p.z.p.” (t.jedn. z 2012 r., Dz. U., poz. 647 ze zm.) w związku z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.jedn. z 2013 r. Dz. U., poz. 260 ze zm.).

W odpowiedzi na skargę organ wniósł o jej uwzględnienie i stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zaskarżonej części.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skarga zasługuje na uwzględnienie. Akty prawa miejscowego są stanowione na podstawie upoważnień ustawowych, nie mogą zatem wykraczać poza jakiegokolwiek unormowania ustawowe, czynić wyjątków od ogólnie przyjętych rozwiązań, a także powtarzać kwestii uregulowanych w aktach prawnych hierarchicznie wyższych. Każde naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego skutkować musi stwierdzeniem nieważności uchwały w całości lub w części (art. 28 u.p.z.p.). Przepis art. 15 ust. 2 pkt 10 u.p.z.p. nakazuje radzie przyjęcie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Bezsprzecznie Rada przekroczyła powyższą normę kompetencyjną wprowadzając w § 3 pkt 17 przedmiotowej uchwały zapis, że drogi wewnętrzne mogą być realizowane przez inwestorów oraz na ich terenie. Jest to nieuzasadnione rozszerzenie kategorii uprawnionych podmiotów albowiem zgodnie z treścią art. 8 ust. 2 ustawy o drogach publicznych (regulującego przedmiotową materię) – *budowa, przebudowa, remont, utrzymanie, ochrona i oznakowanie dróg wewnętrznych oraz zarządzanie nimi należy do zarządcy terenu, na którym jest zlokalizowana droga, a w przypadku jego braku – do właściciela tego terenu.*

Mając powyższe uwadze, na podstawie art. 147 § 1, art. 152 i art. 200 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.jedn. z 2012 r. Dz. U., poz. 270 ze zm.), orzeczono jak w sentencji.